

Р Е Ш Е Н И Е

№ 139

гр. Перник, 08 май 2013 година

В И М Е Т О    Н А    Н А Р О Д А

Административен съд - Перник, касационен състав, в открито съдебно заседание на двадесет и четвърти април през две хиляди и тринадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ИГНАТ ГЕОРГИЕВ

ЧЛЕНОВЕ: СТЕФАН СТАНЧЕВ

ЕМИЛИЯ ИВАНОВА

при секретаря А.М.\*\*\* и с участието на представител на Окръжна прокуратура - Перник - прокурор А.\*\*\*, като разглежда докладваното от съдия Георгиев КНАХД №119 по описа на съда за 2013 г., за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от И.К.С. \*\*\* против решение №926 от 23.10.2012 г. на Районен съд - Перник по НАХД №955 по описа на съда за 2012 г.

С атакуваното решение е потвърдено наказателно постановление (НП) №1268/09 от 25.05.2009 г. на Началник сектор „Пътна полиция „ПП“ при ОД на МВР - Перник, издадено срещу И.К.С.\*\*\* за нарушение по чл. 21, ал. 2 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) (ред. към датата на извършване на нарушението), като на основание чл. 182, ал. 1, т. 5 от ЗДвП са наложени административни наказания „глоба“ в размер на 200 (двеста) лв. и „лишаване от право“ да управлява МПС за срок от 2 (два) месеца.

В касационната жалба се съдържа единствено възражение срещу „размера“ на едно от определените за налагане административни наказания, а именно „лишаване от право“ на управление на МПС, както и позоваване на последващо изменение на ЗДвП в частта му, отнасяща се процесното нарушение, с което изменение това наказание е изключено от приложимата санкционна правна норма. Съдът квалифицира това твърдение на жалбоподателя като касационно основание за отмяна поради нарушение на закона в смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1 във вр. с чл. 348, ал. 2 от НПК, приложим в касационното производство по силата на препращащата разпоредба на чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН. Пред съда жалбоподателят не се явява и не изпраща представител.

Ответникът по жалбата, ОД на МВР - Перник, сектор „ПП“ не изпращат представител и не заявяват становище по жалбата.

Представителят на Окръжна прокуратура – Перник, прокурор А.\*\*\*, дава заключение, че решението на първата съдебна инстанция е правилно и законосъобразно и като такова следва да бъде оставено в сила.

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в срок и от страна в административнонаказателното производство, поради което се дължи нейното разглеждане по същество. Пред настоящата инстанция не са представени писмени доказателства във връзка с касационните основания за оспорване на първоинстанционния съдебен акт.

Административен съд – Перник, като разгледа жалбата по реда на чл. 208 и сл. от АПК взе предвид доводите и становищата на страните и след извършена и служебна проверка за валидност, допустимост и съответствие с материалния закон на атакувания съдебен акт, въз основа на фактическите заключения на първата съдебна инстанция приема следното:

Обжалваното решение е валидно и допустимо, като постановено по отношение на правораздавателен акт, подлежащ на съдебен контрол, с произнасяне от компетентен съд, в рамките на дадените му от закона правомощия, след надлежно сезиране от страна с активна процесуална легитимация.

При извършената проверка за правилно приложение на материалния закон и във връзка с изложеното в жалбата касационният съд намира следното:

Разгледал съществото на спора районният съд е приел за безспорни както факта на осъществяване вмененото на И.С.\*\*\* нарушение, така неговото авторство и вината на водача. Наложениите административни наказания са приети от районния съдия за правилно и справедливо определени в законово предвидения вид и размер за всяко от тях.

За пълнота на решението следва да се отбележи, че приетата за установена от районния съд фактическа обстановка, като съответна на всички събрани по делото доказателства, както и изводите на първата съдебна инстанция за безспорност по отношение факта на нарушението, неговото авторство и вината на нарушителя И.К.С.\*\*\*, в качеството му на водач на МПС се споделят напълно от настоящия съдебен състав. Независимо от това обаче, касационният съд при дължимата служебна проверка за правилно приложение на материалния закон, включително и относно изтичане на съответните давностни срокове в административнонаказателното производство, поради характера на приложимия закон, който е материалноправен, установи, че в процесния случай е изтекла абсолютната погасителна давност за административнонаказателно преследване и решението на районния съд, както и процесното НП следва да се отменят.

Описаните в АУАН и НП нарушение, безспорно извършено, виновно, и от жалбоподателя, е осъществено на 09.05.2009 г. Жалбата пред районен съд – Перник е депозирана на 02.03.2012 г. като образуваното НАХД с №955 е обявено за решаване в съдебно заседание с дата 17.10.2012 г., като решението е изготвено и обявено на 23.10.2012 г. Така от на датата на

извършване на процесното административното нарушение до постановяване на решението на районния съд са изминали близо 3 три години и половина, а към настоящия момент близо 4 години. По силата на препращащата разпоредба на чл. 11 от ЗАНН относно обстоятелствата, изключващи отговорността, формите на съучастие, приготвянето и опита се прилагат разпоредбите на общата част на Наказателния кодекс (НК), доколкото ЗАНН не предвижда друго. Касационния състав счита, че ЗАНН познава срокове за давност отнасящи се само до изпълнение на наказанието и това е в чл. 82 на с.з., които обаче не могат да се приложат в случая, предвид факта, че процесното НП не е влязло в сила към настоящия момент поради съдебното му обжалване. Тези срокове обаче в случая няма как да намерят своето приложение, предвид факта че процесното НП не е влязло в сила и към настоящия момент най-вече поради липсата на процесуална активност от страна на административнонаказващия орган, връчил го на нарушителя едва на 02.03.2012 г. – близо 3 години след неговото издаване. Следователно поради липса в основния процесуален закон за административнонаказателното производство на разпоредби относно давността за погасяване на административнонаказателното преследване, приложение ще намерят съответните текстове на чл. 80 и чл. 81 от НК. Липсата на изрична уредба в ЗАНН, както и на изрична препратка в чл. 11 на ЗАНН конкретно по отношение на давностните срокове относно погасяване на възможността за осъществяване на административнонаказателно преследване, не може да поставя извършителя на административно нарушение в по-неблагоприятно положение от извършителя на престъпление. Така с изтичането на давностния срок се погасява на възможността за завършване на започнатото административнонаказателното производство на основание настъпила абсолютна погасителна давност, за което съдът следи и служебно.

В настоящия случай се приема за изтекла тригодишната давност по НК в редакцията му от ДВ бр. 153 от 1988 г., предвидена в чл. 81, ал. 3 НК във вр. с чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК във вр. с чл. 11 от ЗАНН, тъй като процесното нарушение е извършено преди изменението на разпоредбата на чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК, обн. ДВ, бр. 26/2010 г. Следователно ще се приложи текстът на същата норма преди изменението, който текст се явява по-благоприятен за нарушителя, съгласно чл. 2, ал. 2 от НК, както и чл. 3, ал. 2 от ЗАНН. По силата на цитираните разпоредби независимо от спирането или прекъсването на давността наказателното (административнонаказателното) преследване се изключва, ако е изтекъл срок, който надвишава с една втора срока, предвиден в предходния член 80, ал. 1, т. 5 (две години за всички останали случаи) т.е. в настоящия казус – 3 години.

При така установеното безспорно изтичане на абсолютната тригодишна давност, единственото законосъобразно развитие на производството се изразява в отмяна на атакуваното решение,

отмяна на процесното НП и прекратяване на образуваното административнонаказателното производство.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 2 от АПК и във вр. с чл. 24, ал. 1, т. 3 от НПК във вр. с чл. 84 от ЗАНН, Административен съд – Перник:

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ РЕШЕНИЕ №926 от 23.10.2012 г. на Районен съд – Перник по НАХД №955 по описа на съда за 2012 г. като ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:

ОТМЕНЯ наказателно постановление №1268/09 от 25.05.2009 г. на Началник сектор „Пътна полиция „ПП“ при ОД на МВР – Перник, издадено срещу И.К.С. \*\*\* за нарушение по чл. 21, ал. 2 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП), като на основание чл. 182, ал. 1, т. 5 от ЗДвП е определено да бъдат наложени административни наказания „глоба“ в размер на 200 (двеста) лв. и „лишаване от право“ да управлява МПС за срок от 2 (два) месеца.

ПРЕКРАТЯВА административнонаказателното производство, образувано с акт за установяване на административно нарушение №1268 от 06.05.2009 г., въз основа на който е издадено НП№1268/09 от 25.05.2009 г. на Началник сектор „Пътна полиция „ПП“ при ОД на МВР – Перник срещу И.К.С.\*\*\* ЕГН \*\*\*\*\* \*\*\* за извършено от същия нарушение на 06.05.2009 г. по чл. 22, ал. 2 от ЗДвП.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/

ЧЛЕНОВЕ: 1. /п/

2. /п/